

دوشنبه‌ها

در این صفحه از

لذت‌های داستان خواندن

و نوشتن می‌نویسیم

قول ۴۶ صفحه‌ای دیویس در مدرسه

داستان «قول» نوشته نیکولا دیویس با ترجمه شحمت سادات میرعابدینی منتشر شد. آن‌طور که ایسنا نوشته، این کتاب با تصویرگری لائورا کالین در ۴۶ صفحه در انتشارات مدرسه راهی بازار شده است. در معرفی این کتاب آمده است: داستان قول درباره شهری دلگیر است؛ شهری خشن، زشت و بد با خیابان‌های خشک و غیرالکود که باران هم در آن نمی‌بارد.

برای چهارمین بار با کشتی آقای آبه در ایران

چهارمین چاپ رمان «کشتی ساکورا» اثر کوبو آبه با ترجمه فردین توسلیان در انتشارات کتاب فانوس منتشر شد. خبر را مهر منتشر کرده و نوشته، این چاپ با شمارگان ۵۰۰ نسخه، ۲۹۶ صفحه و بهای ۵۵ هزار تومان منتشر شده است. چاپ نخست این کتاب زمستان ۹۶ با شمارگان ۵۰۰ نسخه و بهای ۲۰ هزار تومان در دسترس مخاطبان قرار گرفته بود.

درختی که میوه‌اش زودتر رسید

پیر گفت: «پادشاه‌ها! هیچ‌کس دیدی که درخت بکارَد و میوه‌اش زودتر از این‌که به من برسد؟»
انوشیروان گفت: «زه!» و هزار درم دیگر به وی دادند. پیر گفت: «به لطف نظر پادشاه، این درخت دو بار میوه داد!» انوشیروان گفت: «زه!» و او را دو هزار درم دیگر بدادند.
برگرفته از جوامع‌الحکایات و لوامع‌الروایات، سدیدالدین محمد عوفی، سده هفتم، با ساده‌سازی و بازنویسی

روزی انوشیروان به شکار رفته بود و می‌چرخید. پیری را دید که درخت گردو می‌کاشت. انوشیروان گفت: «تو مرد پیری هستی. چگونه طمع داری که میوه این درخت بخوری؟» گفت: «کاشتند و خوردیم، می‌کاریم تا بخورند.»
انوشیروان را خوش‌آمد و گفت: «زه!» و عادت آن بود که هرگاه چیزی را آن اندازه می‌پسندید که می‌گفت «زه»، همان آن، هزار درم صله می‌دادند. پس پیر را هزار درم بدادند.

پس از ماجرا

آفریدن جهان داستانی به سبک همینگوی

نوشتن به سبک همینگوی

همینگوی برخلاف جریان رایج ادبیات مدرن، از رفت‌وبرگشت‌های زمانی پرهیز می‌کرد. داستان را سرراست و مستقیم، از اول به آخر (البته اگر اساساً اول و آخری در کار بود) تعریف می‌کرد و ریتم روایت داستان هم به نحوی بود که گویی همه چیز با سرعت طبیعی خود پیش روی مخاطب به نمایش گذاشته شده‌است.
از سوی دیگر، نثر همینگوی از به‌کاربردن هر گونه قید و صفت و تشبیه و استعاره پالوده بود و باز برخلاف جریان ادبی رایج زمانه، تا جای ممکن از ذهن‌گویی دوری می‌کرد و از جریان سیال ذهن پرهیز مطلق داشت.
نثری گزارش‌گونه و روزنامه‌نگارانه داشت که البته حتمایی‌تأثیر از دوران خبرنگاری‌اش نبود. گفت‌وگوهایش چنان در پیش‌برد و ضرباهنگ داستان نقش داشتند که «دیالوگ‌های پینگ‌پنگی» را براساس سبک گفت‌وگونویسی او تعریف کردند. راوی سوم‌شخصی را به‌کار می‌گرفت که مطلقاً در روایت مداخله نمی‌کرد و همچون دوربینی فیلمبرداری داستان را پیش‌روی مخاطب تصویر می‌کرد. با ساده‌ترین کلمات می‌نوشت و از بازی‌های زبانی و فرمی رایج زمانه در آثار او خبری نبود. با این همه، نثر آثار او به‌شدت تصویرساز بود، همچون کوه یخ، آن‌گونه که خودش می‌گفت: «اگر

همیشه جایی قلم را زمین می‌گذارم که می‌دانم بعدش باید چه بنویسم و بنابراین از همان‌جا ادامه می‌دهم. تا وقتی رمق دارم می‌نویسم و می‌دانم بعد از آن چه می‌شود. تاظهر کار می‌کنم و وقتی تمام می‌شود بی‌اندازه تهی و بی‌اندازه سرشارم. هیچ چیز مفهوم ندارد تا روز بعد که دوباره شروع می‌کنم و این انتظار برای روز بعد سخت است.»
طوری زندگی کرده‌بود که تجربه زیسته بسیار غنی و شگفت‌انگیزی برای یک نویسنده داشت. در جنگ جهانی اول به‌عنوان راننده آمبولانس در جبهه ایتالیا خدمت کرد و به‌شدت مجروح شد و به آمریکا برگشت. در پاریس با نویسندگان مختلف از جمله ادوارد فیترز جالد همنشین شد و همان‌جا آغاز به نوشتن کرد (شرح خاطرات خواندنی او در کتاب «پاریس جشن بیکران» با قلم شیوای خودش آمده‌است.) به سفرهای پیاپی رفت. از شکار در آفریقا گرفته تا گزارش‌نویسی در چین. در جنگ جهانی دوم حتی تجربه سقوط هواپیما را از سر گذراند و چون هیجان این زندگی و تجربیات یادشده برایش کافی نبود از بوکس و ماهیگیری هم نگذشت.
او معتقد بود زندگی همه آدم‌ها يك جور پایان می‌یابد، پس تنها جزییات این‌که آدمی چگونه زندگی کرده‌است او را از دیگران متمایز خواهد کرد.

مسعود ربیر

روزنامه‌نگار

هفته‌ای که گذشت زادروز یکی از تاثیرگذارترین نویسندگان برنده جایزه نوبل را در خود داشت. نویسنده‌ای که اگرچه میان اهل ادبیات و حرفه‌ای‌های داستان هم بسیار محبوب است، اما به دلیل سادگی مطلق و خوشخوانی داستان‌هایش، برای مخاطب عادی هم جذابیت دارد. نویسنده‌ای که گرچه اغلب او را با رمان‌هایش همچون «وداع با اسلحه» و «پیرمرد و دریا» به یاد می‌آورند اما داستان‌های کوتاه قدرتمندش نیز هرکدام يك کارگاه داستان به‌شمار می‌روند. چه چیز، آثار او را برای همه جذاب می‌کند؟

زندگی به سبک همینگوی

همینگوی ایستاده می‌نوشت تا به قول خودش روده‌درازی نکند و موجز بنویسد. حتی وقتی که شب‌ها تا دیروقت بیدار بود (که زیاد هم پیش می‌آمد) صبح اول وقت، ساعت ۵ و ۳۰ دقیقه صبح بیدار می‌شد و شروع به نوشتن می‌کرد. می‌گفت: «آن زمان کسی مزاحم آدم نمی‌شود و هوا خنک است و همین‌طور که می‌نویسم آرام آرام گرم می‌شوم. آنچه قبلاً نوشته‌ام را می‌خوانم و

کارگاه

شخصیت داستانی و انواع آن

ادبی دوران مدرن اغلب دارای شخصیت‌های پویایی هستند. همان اول نوشتن داستان برای خودتان روشن کنید که شخصیت شما در داستان چه تحولی می‌یابد. اگر پاسخی برای این پرسش نداشته باشید داستان شما، سردرگم، تخت و کسل‌کننده خواهد بود؛ البته قرار نیست این تغییر و تحول را شما به مخاطب اعلام کنید. وقایع داستان و عملکرد شخصیت شما در این وقایع باید عامل و نشانگر تحول درونی شخصیت باشد و هر داستانی بر اساس آنچه سلسله مراتب شخصیت نامیده می‌شود و موضوع کارگاه دیگری خواهد بود. ممکن است شخصیت‌هایی کلیشه‌ای نیز داشته باشد که اینها نباید سهم اصلی و اساسی در پیشبرد داستان داشته باشند. مثلاً بلیت فروش پشت پیشخوان، مامور پلیس یا مشتی رند که حسنگ را سنگ می‌زنند، می‌توانند نمونه‌هایی از شخصیت کلیشه‌ای باشند. درباره شخصیت داستانی و شگردهای آفرینش او بیشتر و دقیق‌تر خواهیم نوشت.

هر داستانی با شخصیت‌ها و مساله‌ها و موانع سرراشان شکل می‌گیرد و البته با روابط میان شخصیت‌ها. طبیعتاً داستان خوب داستانی خواهد بود که شخصیت‌هایش برای خواننده زنده و جذاب باشند. برای فهم چگونگی آفرینش شخصیت داستانی، انواعی از شخصیت را تعریف کرده‌اند و پس از معرفی این شخصیت‌های داستانی در شماره‌های بعد به کارکرد هر يك و شیوه‌های آفرینش آنها خواهیم پرداخت.
شخصیتی که در داستان تغییر نکند و در پایان داستان، همان شخصیت دست‌نخورده و تحول‌نیافته آغاز داستان باشد شخصیت ایستا نام دارد که در بسیاری از داستان‌های کهن و قصه‌های قدیمی با چنین شخصیت‌هایی طرفیق. در مقابل آن، شخصیتی که در طول داستان دچار تحول و دگرگونی می‌شود، شخصیت پویا نام دارد. مهم نیست این دگرگونی در جهت کمال اخلاقی و... باشد یا جهت زوال و تباهی. رمان‌ها و داستان‌های بزرگ

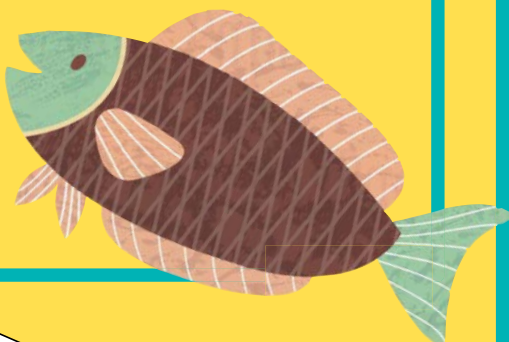
عجایب

سنگ موش و درخت وقواق

حوالی مغرب سنگی هست به صورت موش، هر که در میان خانه بنهد، موشان همه گرد آن جمع شوند و متحیر در آن خیره می‌مانند، چنان‌که ایشان را بگیرند و آنها از شدت تحیر بی‌خبر باشند.

دیگر در هندوستان درختی است میان تهی. میوه دارد به صورت حیوانات، چون بر آن بوزد، از هر میوه‌آواز همان حیوان بیرون می‌آید و آن را درخت وقواق گویند.
دیگر، به کوه دماوند چاهی هست، همه می‌خواهند در آن بنگرند و نمی‌توانند و هیچ کس نداند چه علت آن است.
دیگر، بر کوه‌های ولشگرد، مرغی هست که در هر پرده‌ای از موسیقی که نهاده‌اند، او ترانه‌ای بزند و چون آن مرغ را از آن کوه‌ها فرسنگی دور کنند، در جا بمیرد.

از کتاب عجایب ایرانی، پیروز براتی، نشر افکار، با اندکی ساده‌سازی

لذت‌ها

کالیبر، کتاب‌دار کتاب‌های الکترونیک شخصی شما

کالیبر Calibre یک نرم‌افزار ساده و قدرتمند برای مدیریت کتاب‌های الکترونیک است. اگر کتاب‌های الکترونیک پرشماری دارید که هر کدام را در یک پوشه رایانه گم و گور کرده‌اید و هر بار باید دقایق و چه بسا ساعت‌ها برای پیدا کردن کتاب مورد نظرتان وقت بگذارید، کالیبر یکی از ابزارهای ضروری و کارآمدی است که به داناتان خواهد رسید.
جدای از کتابخوان تر و تمیز و قدرتمندی که برای خواندن انواع ای‌بوک در اختیارتان می‌گذارد، انواع کتاب‌ها و مجلات روز دنیا را می‌توانید با آن از ده‌ها فروشگاه معتبر کتاب در دنیا دریافت کنید یا با افزودن هر فایل کتاب الکترونیک که از قبل (مثلاً روی یک حافظه فلش) دارید، می‌توانید برچسب‌هایی همچون نام کتاب، نویسنده، مترجم، ناشر، سال نشر، تعداد صفحات و دسته‌بندی‌های دلخواه‌تان را به

پرنده

گره زیر باران

ببندد، موقعی که از جلوی دفتر هتل رد می‌شد، مدیر هتل از پشت میزش تعظیمی کرد. احساس ظریف و غربی به زن دست داد. از رفتار مدیر هتل به نوعی احساس کوچکی می‌کرد. در عین حال احساس می‌کرد به او اهمیت می‌دهد. در یک لحظه زودگذر حس کرد آدم بسیار مهمی است. از پله‌ها بالا رفت و وارد اتاقش شد. جورج توی تخت مشغول خواندن کتاب بود.

از داستان «گره زیر باران»، ارلست همینگوی

زن از پنجره بیرون را تماشا می‌کرد. درست پای دیوار پنجره اتاقشان گره‌ای زیر یکی از میزهای سبزرنگ کز کرده‌بود تا از باران در امان باشد. گره تلاش می‌کرد تا حد امکان خودش را جمع کند.
زن گفت: «مرم بیرون بچه گره رو می‌آرم.»

از مسیر سنگفرش برگشتند به هتل. خدمتکار بیرون ماند تا چتر را

